

Καλλιπολις

τοσαύτας ὀρέπει ζωντανός δάφνας, ὥστε ἐνδέχεται νὰ μὴ περισεύσῃ διὰ τὸν τάφον του κάμμια.

Τὸ πρῶτον ἤμισυ τῆς νυκτὸς διήλθεν ὁ Ὀλιβιέρος ἀκίνητων. Ὡς οἱ κόρακες εἰ ὀσφραϊνόμενοι τὰ θνησιμαῖα τὸν ἐπολιόρκουν ἀπαίσιον διαλογισμοῖ ἐμπνέοντες εἰς αὐτὸν μῖσος πρὸς τὴν ζωὴν καὶ δικαιολογοῦντες τὸ μῖσος τοῦτο. Ὁ σαλευθεὶς ἐγκέφαλός του ἐπαλλεν ὑπὸ τὸ κρηνίον του ὡς πλήκτρον κώδωνος σημαίνοντος τὸ ἐπιθανάτιον κρούσμα τῆς νεότητός του, καὶ τὴν ἀγωνίαν ἐκείνην ἠύξανεν ἢ ἀντήχησις τῆς ἐξοχολουθούσης εἰς τὸν γείτονα θάλαμον θερμῶδους διασκεδάσεως.

Περὶ τὴν μίαν μ. μ. ἤρχισε καὶ ἐξηκολεῦθησε νὰ γράφῃ μέχρι τῆς πρωίας δύο μακρὰς ἐπιστολάς, τὴν μὲν εἰς τὸν Οὐρβάνον, τὴν δὲ εἰς τὴν Μαρίαν. Ἀφοῦ ἀπέγραψε, συνήθροισε εἰς μικρὸν δέμα ὅλα ὅσα εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν ἢ ἐρωμένη του κατὰ τὰς παλαιὰς καλὰς ἡμέρας. Σφραγίζων τὸ δέμα τοῦτο ἐνθυμήθη καὶ ἤρχισε ν' ἀπαγγέλλῃ τοὺς μελαγχολικοὺς στίχους τοῦ Μυσσεῖ:

Συμμάζωνα τὰ γράμματα μαζί καὶ τὰ μαλλιά¹
 Τὰ ὕστερὰ χαλάσματα ἀγάπης μου χαμένης
 Κι' ὅλα μοῦ ψιθυρίζανε μὲ θλιθερὴ λαλιά
 Τοὺς ὄρκους τοὺς ἀτέλειωτους μίᾱς μέρας περασμένης.
 Ἐκοίταζα τὰ λείψανα ἐκεῖνα τὰγιασμένα
 Ποῦ τρέμουνε τὰ χέρια μου τὴν ὥρα ποῦ τὰγγίζουν.

¹ Ἡ μετάφρ. ἐγέν. ὑπὸ τινος φίλου τῆς «Ἐστίας».

Δάκρυα χυμένα ἀπ' τὴν καρδιά κι' ἀπ' τὴν καρδιά πιωμένα
 Τὰ μάτια τὰ κλαμένα
 Αὔριο πάλι θὰ τὰ ἴδουν καὶ δὲ θὰ τὰ γνωρίζουν.

Ὀλίγον ἔπειτα εἰσῆλθεν ἡ ὑπηρετρία διὰ νὰ εὐ-
 τρεπίσῃ τὸ δωμάτιον.

— Ποῦ εἶναι ὁ πατήρ μου; ἠρώτησεν αὐτήν.

— Ἐβγήκε, καὶ θὰ μείνῃ ἐξω ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ Ὀλιβιέρος ἐχρησιμοποίησε τὴν ἀπουσίαν τοῦ πατρὸς του διὰ νὰ στείλῃ τὴν ὑπηρετρίαν εἰς τοῦ φαρμακοποιοῦ νὰ ζητήσῃ ἰατρικὸν τοῦ ὁποίου ἔγραψε τὸ ὄνομα, ἐπιφορτίσας συγχρόνως αὐτὴν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τὰς δύο ἐπιστολάς.

— Κύριε, εἶπεν ἡ ὑπηρετρία ἐπιστρέψασα μὲ φιαλὴν σιροπίου μήκωνος, ὁ φαρμακοπώλης μοῦ ἐβούλησε νὰ σὰς εἰδοποιήσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ πέρνετε παρὰ μίαν κουταλιὰν καθὲ δύο ὥρες. Εἶναι φαρμάκι ὅπου τὸ παίρνουν διὰ νὰ φέρῃ ὕπνον. Δι' αὐτὸ τὸ θέλετε;

— Ναί, ἀπάντησεν ὁ Ὀλιβιέρος, διὰ νὰ κοιμηθῶ, καὶ ἀποπέμψας τὴν καλὴν γυναῖκα ἔπει τὸ περιεχόμενον τῆς φιαλῆς ἐντὸς μίᾱς ὥρας.

Γ'.

Ὁ πατήρ τοῦ Ὀλιβιέρου ὅστις δὲν τὸν εἶχε ἰδῆ ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιόν του νὰ μάθῃ τί κάμνει. Εὐρὼν παρὰ τὸ σὺνηθες τὴν θύραν κλειστὴν ἔκρουσεν αὐτὴν κατ' ἐπανάληψιν καλῶν μεγαλο-